

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370003568/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Men forsøge maatte hun, og hun gav sig til med stor Hæftighed at angribe Højre og Københavnerne. De undrede sig højligt over, at en Dame var saadan ivrig Venstremand, men syntes ikke at tillægge denne Opdagelse egentlig praktisk Værd.

Saa ringede det, og ind traadte de to Journalister.

Margrete tog dem i Øjesyn med Interesse: her maatte være bedre Sangbund for hendes Politik.

De kunde være mellem tredive og fyrretyve, saa' ikke velhavende ud, men honnête og forstandige. *Udlandet* var en febrilsk Fyr med mange Bevægelser og et distraet Udtryk, som om han bestandig rodede om mellem en Mængde Blade og ikke kunde finde, hvad han søgte. Han viste sig at være en stor Entusiast, der sværmede for engelsk Fremskridtspolitik og irsk Nationalliga og som saa' Danmarks Frelse i en Agrarbevægelse. Bønderne brødføder Landet, sagde han, og de skal regere Landet; den hele Intelligens vælger tilsammen ikke én Rigsdagsmand, Politik er Valgkredse og Valgkredse er Bønder.

Da Margrete paa Konversationens første Trin havde lokket denne Trosbekendelse af ham —

hvis man kan bruge Ordet »lokke« overfor den villigste Imødekommenhed — opgav hun ogsaa ham. Bønder og igen Bønder og Valgkredse og Rigsdagsmænd — med alt dette kom hun ingen Vej.

Og hun satte sig hos *Provinserne* og spurgte ham, om han ogsaa troede paa, at Bønderne skulde have og vilde faa hele Magten herhjemme. Det troede *Udlandet*.

Provinserne var et godt Hoved, som havde levet en hel Del med i København. Student var han, men Embedseksamen havde han aldrig faaet. Saa havde han slaet sig paa Journalistik og udfyldte med en skeptisk Humor sin ikke fremtrædende Plads ved Bladet. Han bearbejdede Provinsavisernes ferske Stof uden nogensomhelst Respekt og drak sin Toddy temmelig sent paa Natten i Selskab med Journalistfolkets lette Tropper, som en velsét Kammerat paa Skuespillerkaféerne og Forlystelsesanstalterne.

Han smilede lumsk ved dette Spørgsmaal fra den unge Kones Side:

»Jeg skal sige Dem, Frue«, svarede han med en Mine, som Margrete kunde tyde for hvad hun vilde, »Bønderne regerer allerede alt hvad de kan,